

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Κύριε συντάκτα τοῦ «Ἀστὺς».

Ἀποκρινόμενος εἰς τὸ ἐν τῷ «Ἀστει» ἐρώτημα σημειῶ ὅτι ἐν τῇ τῆς 24 Μαρτίου 1889 συνεδρίᾳ τῆς Ἀθήνησιν Ἐπιστημονικῆς Ἑταιρίας ἐποιήσαμην λόγον περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ ὑψώσεως τῆς σημαίας τῆς ἐπαναστάσεως. Ἡ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου πραγματεία ἐλπίζω νὰ δημοσιευθῇ προσεχῶς, ἥς τὸ πόρισμα εἶνε τόδε: Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς δὲν ἠδύνατο τῇ 25 Μαρτίου 1821 νὰ ὑψώσῃ τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως ἐν τῇ μονῇ τῆς Ἀγίας Λαύρας, διότι προσκληθεὶς ἐκ τῶν Νεζερῶν διέτριβεν ἐν Πάτραις (ἐν αἷς ἡ ἐπανάστασις ἤρξατο τῇ 21 Μαρτίου 1821 ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ) ἀπὸ τῆς 23 ἕως τὸ βραδύτερον 24 Μαρτίου μέχρι τῆς 3 Ἀπριλίου ἡμέρας τῶν Βαίων, ὅτε εἰσβαλόντος τοῦ Ἰουσοῦφ ἠναγκάσθη μετὰ τοῦ Ἀνδρέου Ζαήμη νὰ ἐπανεέλθῃ πάλιν εἰς Νεζερά.

Ἐν Πάτραις λοιπὸν ὕψωσε τὴν σημαίαν, διένειμεν ἄλλας σημαίας πρὸς ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου ἢ τοῦλάχιστον ἀρχηγούς τινας αὐτῆς, ἐξέδωκε τὰς πρὸς τοὺς ἐν Πάτραις προξένους τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων προκηρύξεις, ἐπεμψεν ἐπιστολάς πρὸς τὸν Πετρόμπεην, τοὺς Δηλιγιανναίους καὶ ἄλλους καί, ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, ἔδωκε τὸ σύνθημα τοῦ μεγάλου ἀγῶνος.

Δύο δὲ πράγματα συνετέλεσαν κυρίως ἵνα ἡ 25 Μαρτίου νομισθῇ ὡς ἡμέρα τῆς εὐλογίας τῆς ἐπαναστατικῆς σημαίας: πρῶτον μὲν ἡ κοινὴ παράδοσις, ὅτι τὴν ἡμέραν ταύτην εἶχε προσδιορίσῃ ἡ Φιλικὴ ἑταιρία πρὸς κοινὴν ἐξέγερσιν δευτέρου δὲ ὁ διὰ βασιλικοῦ διατάγματος (1838) προσδιορισμὸς τῆς μεγάλης θρησκευτικῆς ἡμέρας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὡς ἀμφιετηρίδος τῆς ἐπαναστάσεως. Τοιαύτας δ' ἐξ ἀμφιετηρίδων ὡς ἡμερῶν δῆθεν τῶν ἑορταζομένων μεγάλων συμβάντων πλάνας ἔχομεν καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐλληνικῇ ἱστορίᾳ περὶ ὧν λόγον ποιούμεαι ἐν τῇ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκδοθησομένη πραγματείᾳ.

Ἀθήνησι τῇ 17 Νοεμβρίου 1891.

Ὡς πρόθυμος
Γ. ΚΡΕΜΟΣ

Σημ. Διευθ. Ἀπόλλωνος. — Ἀσμένως ἀναδημοσιεύομεν τὴν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένην ἔγκριτον ἐφημερίδα «Ἀστὺς» δοθεῖσαν πληροφορίαν τοῦ ἀξιοτίμου κ. Γ. Π. Κρέμου ὑψηλότητος τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ διακεκριμένου τῶν συγγραφέων τοῦ «Ἀπόλλωνος».

ΑΡΧΑΪΚΟΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἀμφιετηρίδι τοῦ Ἀρχαϊκοῦ Φοιτητικοῦ Συλλόγου, σωματείου δεικνύοντος ἀξιεπαίνως τάσεις προόδου

καὶ ὑπὸ πάντων θερμῶς ὑποστηριζομένου, ἐτελέσθη τὴν ἐσπέραν 24 τρ. μηνὸς τὴν 8 1/2 μ. μ. ἑορτὴ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Νομικῆς σχολῆς παρισταμένου κόσμου πολλοῦ, κυριῶν τινῶν καὶ δεσποινίδων, τοῦ κ. πρυτάνεως τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, τοῦ κ. Ῥαγκαβῆ καὶ πολλῶν ἄλλων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν παρ' ἡμῖν λογίων. Τὸν πανηγυρικὸν ἀπήγγειλεν ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου καθηγητῆς κ. Γεώργ. Κρέμος, ἐξάρας ἐν καλλιπείᾳ καὶ θερμῷ ἐνθουσιασμῷ τὰ ἐκ τῆς γυμναστικῆς καὶ τῆς μουσικῆς, ὡς τὴν ἐνόουν οἱ πρόγονοι ἡμῶν, ἀποτελέσματα. Μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Κρέμου θερμῶς ἐπικροτηθέντα ὁ κ. Δημ. Καλογερόπουλος διδάκτωρ τῆς Νομικῆς ἀπήγγειλε τὸ κάτωθι ὠραῖον ποιημάτιον τοῦ κ. Ῥαγκαβῆ, ὅπερ ὁ σεβαστὸς γέρον ἐπίτιμον τοῦ Συλλόγου μέλος ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐποίησε:

Πρὸς τοὺς Ἑλληνας Φοιτητὰς

Παντὸς μεγάλου κ' εὐγενοῦς πατρίς τὸ πάλαι ἡ Ἑλλάς,
ἣν κατοικία τῶν Μουσῶν καὶ τέμενος ἡρώων,
ἀλλ' ἤλθεν ἄγριος χειμὼν, καθ' ὃν ἡ θάλλουσα κοιλὰς
ἐρημωθείσα ἔμεινε κοιλὰς κλαυθμῶν καὶ γῶν.

Τῆς τυραννίας ὁ τυφὼν ἐκραγεῖς λαῦρος ἐπ' αὐτῆς,
τῆς πρώην ἐφορείας τῆς ἐπέφερε τὸ τέρας
τὴν ρίζαν τὴν πρὶν εὐκαρπὸν ἐξήρανε τῆς ἀρετῆς,
καὶ τῆς σοφίας ἄγονον ἐσκίασε τὸ σπέρμα.

Ἀλλὰ τὸν ἐπονείδιστον ἀφ' οὗ ἀπέσεισε ζυγὸν
ἡ γῆ, ἥτις διέπρεπεν ἐν ἀμμήτῳ κάλλει,
ὕμῶν τὸ ἔργον τοῦ λοιποῦ, φυλὴ τῶν νέων γεωργῶν,
νὰ τὴν καλλιεργήσῃτε καλῶς ἐν ἀναβάλλῃ.

Ῥῶν καθῆκον ἱερὸν, ὃ ὑπηρετεῖ τῶν Μουσῶν,
νὰ γονιμοποιήσῃτε τὴν θείαν ἀρουράν του
καὶ διὰ τὴν πατρίδα σας, ἐξ ὧν κηπεύετε δασῶν
τὰς δάφνας νὰ συλλέγητε στεφάνων ἀμαράντων.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΚΑΙ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Περιήγησις τῆς γῆς διὰ ποδηλάτου.

Ἡ ἐν Νεαπόλει ἑταιρία τῶν ποδηλατιστῶν παρέθεσε πρότινος καιροῦ γεῦμα πρὸς τιμὴν δύο νέων Ἀμερικανῶν τῶν κ. κ. Ἀλλὲν καὶ Σαχτλέβεν, οἱ ὅποιοι προτίθενται διὰ ποδηλάτου νὰ περιηγηθῶσι τὴν γῆν. Διῆλθον τὴν Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν διανύοντες 40 ἕως 50 μίλλια ἀγγλικά τὴν ἡμέραν. Οἱ δύο ὁδοιπόροι θὰ διέλθωσι τὴν Μικρὰν Ἀσίαν τὸ ῥωσικὸν Τουρκεστὰν καὶ τὴν Κίναν. Ἐν ἡ περιπτώσει καὶ δὲν κατορθώσωσι νὰ ὁδοιπορήσωσι διὰ τῆς τελευταίας ταύτης ἐπικρατείας θὰ φθάσωσι εἰς τὸν Εἰρηνικὸν ὠκεανὸν διὰ τῆς Σιβηρίας. Ἡ πρωτότυπος αὕτη ἐκδρομὴ περαιουμένη αἰσίως θέ-

λει επισύρει τὸν θαυμασμὸν ὁλοκλήρου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Εὐχόμεθα τοῖς ἀτρόμητοις ποδηλατισταῖς καλὴν ἐπιτυχίαν!

Τὸ Λονδίνον.

Ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἀγγλίας ἀριθμεῖ σήμερον 5,633,332 κατοίκους, σχεδὸν ὅσους ἔχει ὁλόκληρον τὸ Βέλγιον. Τὸ Λονδίνον ὑπερβαίνει κατὰ τὸν πληθυσμὸν τὴν Σουηδίαν (4,800,000), τὴν Πορτογαλίαν (4,000,000), τὴν Ἑλβετίαν (3,000,000), τὴν Βουλγαρίαν (3,000,000), τὴν Σαξωνίαν (3,200,000), τὴν Δανίαν (2,200,000), τὴν Ἑλλάδα (2,000,000) καὶ τὴν Νορβηγίαν (2,000,000). Ἐκτὸς τούτου ὁ πληθυσμὸς τοῦ Λονδίνου εἶναι διπλάσιος τοῦ Καναδά, οὐτινος ἡ ἑκτασίς ἐστὶν ὁμοία τῆς Εὐρώπης ὅλης καὶ κατὰ ἓνα ἑκατομμύριον περισσότερος τῆς Αὐστραλίας.

Πόλις ἐγκαταλειμμένη.

Ὁ ὑπολοχαγὸς Βόδερ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Ἀσιατικὴν ἐταιρείαν τῆς Βεγγάλης, ὅτι ἀνεκάλυψεν εἰς τὸ ἀνατολικὸν Τουρκεστάν πόλιν ἐγκαταλειμμένην ἐν τῷ νομῷ Κούτχα, ἐπὶ τοῦ Χαβ-ιάρ. Οἱ ἰθαγενεῖς φρονοῦσιν, ὅτι ἐβεμελιώθη αὕτη ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἀφρασαάβ, ὅστις ὑπῆρξε σύγχρονος τοῦ Ρυστέμ. Ἀπασαί σχεδὸν αἱ οἰκίαι, εἰσὶν ὑπόγειοι συγκοινωνοῦσαι διὰ μεγάλων σπηραγγῶν καὶ αἱ διαστάσεις αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνουν τὰ 2 μέτρα. — Εἰς τὰ περίξ ὑπάρχουσι πλίνθινοι πύργοι ἄγνωστον δὲ διὰ τίνα σκοπὸν ἐκτίσθησαν. Κατὰ τινα ἀνασκαφὴν ἀνευρίθη χειρόγραφον εἰς σανσκρι-ἴνδο-ταρταρικὴν γλῶσσαν, ἣν, φαίνεται, ὅτι ὠμίλουν ἐν τῇ χώρᾳ. Ἦδη διατὶ οἱ κάτοικοι ἐγκατέλειπον τὴν πόλιν ταύτην καὶ ποῦ ἐγκαταστάθησαν, εἰσέτι εἶναι ἐντελῶς ἄγνωστον.

Ταξιδεῖον διὰ λέμβου.

Πρό τινων ἡμερῶν ὁ Σουηδὸς εἰκοσιεξαετῆς δημοσιογράφος Οὐδγρεν ἐπεχείρησε θαλασσοπορίαν ἐπικινδυνωτάτην διὰ λέμβου, διαπλεύσας αἰσίως 1500 χιλιόμετρα. Ἡ λέμβος τοῦ κατασκευασθεῖσα ὑπὸ ναυπηγείου τινὸς τοῦ Χικάγου ἡγοράσθη παρ' αὐτοῦ ἀντὶ 1250 φρ. ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Στοκχόλμης. Τὸ μῆκος αὐτῆς εἶναι 5 μ. καὶ ἡμίσεος, τὸ πλάτος 1 μ. 135 καὶ τὸ βάθος 0 μ. 54· διαιρεῖται δὲ εἰς τρία διαμερίσματα, ἐκ τούτων τὸ μεσαῖον προορίζεται διὰ τὸν κωπηλατοῦντα, τὸ δὲ ἔμπροσθεν καὶ τὸ ὀπίσθεν ὄντα ἐντελῶς στεγανὰ χρησιμεύουσιν ὡς ἀποθήκαι, ἐν αἷς φυλάττει ὁ κωπηλάτης τὰ ἐνδύματά του καὶ τὰς ζωτροφίας του καὶ ἐμποδίζουσι τὴν καταβύθισιν τῆς λέμβου. — Ὁ Οὐδγρεν ἀπέπλευσεν ἐκ Γόθεμπουργ τῆς Σουηδίας τὴν 4 τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου καὶ ἀφίκετο εἰς Καλαί τὴν 31 Ὀκτωβρίου. Ἐν ὧσιν ὁ καιρὸς ἦτο καλός, ἔσυρε τὴν νύκτα ἐπὶ τῆς ἄμμου τὴν λέμβον τοῦ καὶ ἀπεκοιμήτο πλησίον αὐτῆς, τὴν δὲ πρωΐαν ἐξηκολούθει τὸ ταξιδεῖόν του. Βραδύτερον ὁμως, ὅπότεν ἡ θάλασσα ἐγένετο τρικυμιώδης, ἐζήτηε ἀσφάλειαν τὴν νύκτα

εἰς τοὺς λιμένας ἢ τοὺς ἀκταιωρούς. Ὁ Οὐδγρεν ἐκτὸς τοῦ ἐπιχειρηθέντος παρατόλμου τούτου ταξιδεῖου, σκέπτεται νὰ μεταβῇ διὰ τῆς λέμβου τοῦ εἰς Λονδίνον διαπλῶν τὸν πορθμὸν τοῦ Καλαί καὶ ἀκολουθῶν τὰς Ἀγγλικὰς ἀκτὰς. Τὰς σημειώσεις δὲ τοῦ ταξιδεῖου τοῦ θέλει δημοσιεύσει σουηδιστὶ καὶ ἀγγλιστί.

Ὁ Βεζούβιος.

Ὁ Βεζούβιος, τὸ περίφημον ἡφαίστειον τῆς Ἰταλίας, ἔχει ὕψος 1,198 μέτρων κείμενον, ὡς γνωστόν, νοτιοανατολικῶς τῆς Νεαπόλεως 81 χιλιόμετρα μακρὰν αὐτῆς. Νεώτεραι φοβεραὶ ἐκρήξεις ἐγένοντο κατὰ διαφόρους ἐποχάς. Τὸ ἔτος 1794 490 ἄνθρωποι ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῆς λάβας ἐν Τόρρε-δελ-Γκρέκο. τὸ 1850 κατεστράφησαν πολλαὶ οἰκίαι, τὸ δὲ 1872 20 ἀπέθανον ἐν τῇ λάβᾳ ἀνερχόμενοι τὰς πλευρὰς τοῦ ὄρους, καὶ λίθοι ῥιπτόμενοι ὑπὸ τοῦ ἡφαιστείου 1,300 μέτρα μακρὰν ἐνέσπειρον τὸν τρόμον εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Νεαπόλεως καὶ εἰς τοὺς παρεπιδημοῦντας ἐκεῖ ξένους. Μεσοῦσης τῆς νυκτὸς 40,000 ἄνθρωποι ἐφυγον ἡμίγυμνοι φοβηθέντες ἐπικείμενην καταστροφὴν, ὁμοίαν τὴν τῆς ἀτυχοῦς Πομπηίας. Πρό τινων δὲ ἐτῶν ἐκρηξίς τις ἥττον ἰσχυρὰ συνέπεσε μετὰ τῆς τρομερᾶς καταστροφῆς τῆς Ἰσχίας.

Ἀρχαῖον ξενοδοχεῖον.

Ἐν Βασιλείᾳ, πόλει τῆς Ἑλβετίας παρὰ τὸν Ρῆνον ὑπάρχει ἀρχαιότατον ξενοδοχεῖον καλούμενον τῶν *τριῶν Βασιλέων* ἰδρυθὲν τὸ 1026. Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν τρεῖς ἐστεμμέναι κεφαλαὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Κοράνδος Β'· ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἑρρίκος Γ' καὶ ὁ τελευταῖος βασιλεὺς τῆς Βουργονδίας Ροδόλφος, ὅστις κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἶχε παραχωρήσει τὸ βασίλειόν του εἰς τὸν Ἑρρίκον Γ' κατέλυσαν ἐν τῷ μικρῷ ξενοδοχείῳ, τὸ ὁποῖον τότε εἶχε μᾶλλον ὄψιν πανδοχείου. Εἰς Ἀνάμνησιν τῆς ἐκεῖ μεταβάσεως τῶν τριῶν τούτων μοναρχῶν ὠνομάσθη ἔκτοτε *Ξενοδοχεῖον τῶν τριῶν Βασιλέων* καὶ μέχρι σήμερον φέρει τὸ ἀρχαῖον ὄνομα.

Κύων περιοδεύων.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν εἶνε ὀνομαστός κύων τις περιπλανώμενος, γνωστός εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ σιδηροδρόμου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα *Tramp* δηλ. Ἀλήτης, διότι ἀγαπᾷ καθ' ὑπερβολὴν τὰ ταξείδια. Πάντοτε προτιμᾷ τὴν κεντρικὴν γραμμὴν μεταξὺ Illinois καὶ Sowa. Ἀλλὰ ἀπὸ τριῶν ἐτῶν καθ' ἣν ἐποχὴν ἤρξατο τὰς ἐκδρομὰς του, ἐπεχείρησε πολὺ μεγαλειότερα ταξείδια. Ἐκλέγει τὸν συρμὸν μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ταξιδεύσῃ, καθ' ἣν δὲ στιγμὴν οὗτος εἶνε ἑτοιμος νὰναχωρήσῃ πηδᾷ ἐπὶ τῆς ἀτμομηχανῆς καταλαμβάνων τὴν θέσιν τοῦ θερμαστοῦ. Ἰσνάμενος ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ὀπισθίων του ποδῶν καὶ στηρίζων τοὺς ἐμπροσθίους ἐπὶ τοῦ παραθύρου ἐξάγει ὁλόκληρον τὴν κεφαλὴν, ὅπως καλῆτερον ἐπισκοπήσῃ τὰ μέρη δι' ὧν διέρχεται ὁ σιδηρόδρομος. Ὁ *Tramp* ἰσχύτως

επανήλθεν ἐκ Salt-Lake-City πρωτεύουσας τοῦ Utah, ἰσχυρίζονται μάλιστα τινές, ὅτι θὰ ἐπὶ γαίης καὶ μέχρι τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου εἰς Καλλιφορνίαν. Νόθου καταγωγῆς μετέχει διαφόρων γενῶν, εἶνε δὲ μὴ εὐφύεστατος καὶ δὲν λησμονεῖ οὔτε τὰς θωπείας οὔτε τοὺς προπηλακισμούς. Πολὺ πιθανὸν νὰ ταξειδεύσῃ πρὸς ἀνατολὰς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ νὰ ὑπάγῃ ἴσως καὶ μέχρι τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

Δύο πεζοπόροι.

Ὁ Λουδοβίκος Πεῦραμόν υἱὸς τοῦ ἀρχαίου Διευθυντοῦ τῆς Revanche, ἡλικίας μόλις δέκα καὶ ἐννέα, ἐτῶν καὶ ὁ Μαρὲ σχεδιαστὴς τοῦ Univers Illustré ἐταξίδευσαν πεζῇ ἀπὸ Παρισίων εἰς Μόσχαν. Οἱ δύο ἀτρόμητοι πεζοπόροι διήλθον διὰ Βερολίνου, Βαρσοβίας καὶ πολλῶν ἄλλων μεγάλων πόλεων τῆς Εὐρώπης, ὅτε μὲν ὑφιστάμενοι τὸ δριμύτατον τῶν χιόνων ψυχὸς τῶν ὁρέων τοῦ Χάρτζ, ὅτε δὲ ὑποφέροντες ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ καύσωνος (300 ὑπεράνω τοῦ μηδενικοῦ) τῆς Πολωνίας, ὅπου ἠναγκάσθησαν μάλιστα νὰ μείνωσιν εἰς τὸ δάσος, μὴ δυννηθέντες νὰ ἀνανεώσωσι τὰς ἐξαντληθείσας ζωτροφίας των. Διὰ τὸ ταξίδιον τοῦτο ἐχρειάσθησαν ἡμέρας ἑκατὸν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξήκοντα ἐπεζοπόρησαν διατρέξαντες 850 λεύγας, κατὰ μέσον ὁδὸν διανύοντες 51 χιλιόμετρα καθ' ἡμέραν. Ἡ ὁδοπορία αὕτη εἶνε σπουδαιότατη ἔάν τις ἀναλογισθῇ, πόσα ἐμπόδια ἔπρεπε νὰ ὑπερπηδήσωσιν οἱ θαρραλεοὶ Γάλλοι πεζοπόροι, ὅπως ἀφίχθωσιν αἰσίως εἰς Μόσχαν μετὰ τὸν σάκκον ἐπ' ὤμου.

Κ. Δ. Κ.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ

Ὁ ὀδοντόπονος δύναται σχεδὸν εὐθὺς νὰ θεραπευθῇ, ἂν θέσῃτε εἰς τὸ κοίλωμα τοῦ ἀλγούντος ὀδόντος μικρὸν τεμάχιον βάμβακος διαβρέκτου δι' ἰσχυρὰς ἀμωνίας.

Ἐν καλὸν φάρμακον δι' ἐκείνους, ὧν αἱ χεῖρες ἰδρύνουσιν εἶνε τέσσαρες οὐγγίαι ὕδατος τῆς Κολωνίας καὶ ἡμισεία οὐγγίαν βελλαδόνας (belladonna). Τρίψον τὰ χεῖράς σου μετὰ τὸ μίγμα τοῦτο πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Ἄν οἱ ὀφθαλμοὶ σας εἶνε κουρασμένοι καὶ φλογωμένοι ἀπὸ ἀϋπνίαν, θέσατε τὸ πρῶτ' μαλακὸν λιπὸν βαπτισμένον ἐντὸς ζεστοῦ ὕδατος—ὅσον εἰσπορεῖτε νὰ ὑποφέρητε ζεστότερον—ἐπὶ τῶν βλεφάρων σας. Ἐντὸς δὲ ἡμισείας ὥρας θὰ αἰσθανθῇτε τοὺς ὀφθαλμούς σας ἀπηλλαγμένους παντὸς πόνου ἢ στενοχωρίας.

Διὰ τὴν ἀπλὴν βραχνότητα, λάβε νωπὸν ὠν, κτύπησέ τε καὶ πύκνωσέ τε μετὰ λεπτὴν ζάχαριν. Πίε ἐλευθέρως τὴν

σύνθεσιν ταύτην καὶ ἀπαλλάσσει μετ' ὀλίγον τῆς βραχνότητος.

ΣΥΜΜΙΚΚΑ

Χωρικός τις, φέρων ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ σακκιδίου πληρὴς κριθῆς καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ὄνου τοῦ ἀνήρχετο τὴν ὁδὸν Πειραιῶς Ἀθηνῶν.

Ὁ ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ φόρου ὑπάλληλος καλίσας αὐτὸν τὸν ἠρώτησε τί εἶχεν ἐν τῷ σακκιδίῳ.

—Κριθάρι, ἀπήντησεν ὁ χωρικός ἀλλὰ διὰ φωνῆς τόσον ἀσθενοῦς, ὥστε μόλις ἠδυνήθη ν' ἀκούσῃ ὁ ὑπάλληλος.

—Γιατί μιλάς τόσο σιγὰ;

—Γὰ νὰ μὴ μ' ἀκούσῃ τὸ γαῖδοῦρι μου! ἀπήντησεν ὁ φιλάργυρος χωρικός ῥίψας ταῦτοχρόνως καὶ πλάγιον βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἀχαμνένου ὑποζυγίου του.

Ὁ κ. Δ. ἤρξατο ἐκδίδων ἡμερησίαν ἐφημερίδα. Τὸ πρῶτον φύλλον περιεῖχε δριμύτατον ἄρθρον κατὰ τινος χαρτοπαικτικοῦ καταγωγίου συχναζομένου ὑπὸ κακοποιῶν. Ὁ κ. Δ. δι' ἀνωνύμου ἐπιστολῆς εἰδοποιήθη ὅτι ἔπρεπε νὰ παύσῃ γράφων κατὰ τοῦ ἐν λόγῳ καταγωγίου ἔάν ἐπεθύμει νὰ εἶχε γερὸ τὸ κεφάλι του. Ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως περιεῖχετο δριμύτερον τοῦ πρώτου ἄρθρον.

Τὴν ἐπομένην ἐν ᾧ ὁ διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος ἐκάθητο ἐν τῷ γραφείῳ του ἐργαζόμενος, εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ ἀποτόμως τρομερὸς κουτσαδάκης κρατῶν τεραστίαν ῥάβδον.

—Ποῦ εἶνε ὁ διευθυντής; ἠρώτησεν ἀγερῶχος.

—Τώρα μόλις ἐξῆλθε, ἀπήντησεν ὁ κ. Δ. Καθήσατε ὀλίγον σὰς παρακαλῶ ἕως ὅτου ἔλθῃ.

Ὁ ἀρειμάνιος ἐπισκέπτης ἐκάθησεν, ἐσταύρωσε τοὺς πόδας του, κατέθηκε παρ' ἑαυτῷ τὴν ῥάβδον του καὶ ἤρξατο ἀναγινώσκων ἐφημερίδας.

Ἐν τούτῳ ὁ διευθυντὴς ἐξελθὼν κατῆλθε τὴν κλίμακα. Ἐπὶ τῆς θύρας συνήντησε καὶ ἕτερον ἀμφιβόλων διαθέσεων ἐπισκέπτην κρατοῦντα ἔτι τεραστίαν ῥάβδον.

—Ποῦ εἶνε ὁ διευθυντής; ἠρώτησεν ὁ νέος ἐπισκέπτης διὰ φωνῆς τρομερᾶς. Εἶνε εἰς τὸ γραφεῖόν του;

—Μάλιστα, κύριε, ἀπήντησεν ὁ κ. Δ. εἶνε εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ ἀναγινώσκει ἐφημερίδας.

Ὁ κορυννοφόρος ἐπισκέπτης, ἀνῆλθε τὴν κλίμακα τρέχων, ὤρμησεν ὡς μαϊνόμενος ἐν τῷ γραφείῳ καὶ ἐπετέθη ὡς λέων ὠρούμενος κατὰ τοῦ πρώτου ἐπισκέπτου.

Ἡ πάλῃ ἦτο μανιώδης ἀμφότεροι καταμωλωπισθέντες κατεκρημνίσθησαν τῆς κλίμακος.

Προσδραμόντες δύο ἀστυνομικοὶ κλητῆρες τοὺς συνέλαβον καὶ τοὺς ὠδήγησαν ν' ἀναπαυθῶσιν ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ.